

HER ER EINGIN UMVEGUR!

HER ER EINKI TVÍBYTI!

Hvat vigar mest?

Hvat vigar meiri hjá loysing-armonnum:

Veruliga at skapa góð og fri-livilíkindi í ríkisfelagsskapi

ELLA

fyrí ein og hvønn prís at taka loysingina?

Hvat vigar meiri hjá fólka-flokkinum:

Veruliga at verja teir múgv-andi — at fora ein afturhalds-politikk

ELLA

sum tjóðveldisflokkurin í fyrí ein og hvønn prís at taka skiln-aðin frá Danmark?

Hvat vigar meiri hjá sam-bandinum:

Fyrí ein hvønn prís at fylgja fólkaflokkinum í hansara poli-tikk í at verja hin múgvandi — berjast fyrí einum borgarligum politikki

ELLA

fyrst og fremst at verja sam-bandid við Danmark og bjarga teimum rættindum og góðum, vit eiga saman við felagsskap-inum við Danmark?

— Hesir spurningar standa frammalaga millum hugsandi fólk.

— — —

Flestu fólk trúgva Erlendi Paturssyni, tá ið hann ber seg í skrift og talu, sum at tað er loysingin, sum stendur fyrst hjá tjóðveldisflokkinum. Hansara sosiala tala og tala hansara um stóruppbygging av landi okkara hevur so onga grund; tí loyst, so hava vit mist serrættindini í Grønlandi, loyst, so hava vit ov mikið við bara at gjalda aftrat ein part av tí, ið danir nú gjalda í felagsskapinum. So at gjalda nakað til viðari útbygging av sosialu forsoygin og viðari uppbygging av landi okkara, tað er ómøguligt. Hetta skilja øll vitug menniskju.

Hann, sum velur loysingina fyrí ein og hvønn prís, má vera greiður yvir at koma at liva við skerdum luti. Hetta grettur ikki!

Viðvíkjandi fólkaflokkinum rillar á í mannmetingini av honum.

Summir trúgva Hákun Djurhuus, Knút Vang og øðrum av fólkafloksleiðarunum, at teir geva tjóðveldinum einki eftir í loysingarviljanum.

Onnur halda hin borgarliga politikkinn standa fremst og tað við loysingin bara vera lótar í kappingini við tjóðveldið um veljarar.

Hvør parturin, ið nú er sterkari, er ilt at siga. Men tað hevur minni at siga, tí báðir eru líka ringir. Hugsandi frælslyntir og sosialt innstillaðir arbeidsmenn og fiskimenn klámu undir ongum umstøðum hugsa

ser at velja ein flokk sum fólka flokkinn.

Og sambandsmenn vilja vanligu visa tað síðuna, at teir fyrí ein hvønn prís vilja felagsskap við Danmark.

Men hann, ið minnist, tá ið hann gav seg upp til fólkaflokk in, má geva Andreas Samuel-sen rætt í, at teir sambands-menn, sum gjørdi hesa gerðina, ið varð til so stóra ólukku fyrí Føroyar, seta ikki samband ið við Danmark fremst.

Og tað eru mong menniskju, sum siga, at tá ið til stykkis kemur, vigar sambandið ikki alt hjá oddamonnum innan-sambandið.

Hákun Djurhuus er loysing-armaður.

Men er ikki meiri enn ein felagsskapur millum hann og hansara skyldmenn innan fyrí sambandið?

Andreas Samuelson var sam-bandsmaður, 100 %.

Synir hansara eru tað við, í tí ivast vit ikki.

Men teir eru í minniluta enn sum hina ferð í 1950, tá sam-bandið lat hovding sin sita uttan fyrí, og teir tóku Thor-stein Petersen og Hákun Djurhuus og allar ramastu loysingarmennar innan fyrí fólkaflokk-in í favn, lótu teir fáa meirluta í landsstýrinum.

Hvar ið flokkarnir standa, veruliga standa, er umráðandi hjá fólki at verða greið um.

TÓRSHAVN tlf. 1350

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv við lótings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

I Eysturoy: Runavik, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvik, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
I Norstreym: Vestmanna, tlf. 53
Kollafirði, tlf. 6
Kvívik, tlf. 147

INNLAN

við 3 mánaða uppsøgn 4% pro anno
BANKABÓK 3½% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

I Norðoyum Klakksvík, tlf. 5274
I Suðuroy: Tvøroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 39
Vági, tlf. 130
I Vágum: Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvág, tlf. 88

Ein tøk

Vit vilja á henda hátt takka øllum tykkum, sum valdu lista B tann 5. í hesum til sóknarstýrisval-ið í Húsavíkar sókn. Tøkk fyrí, at tit ikki lótu tykkum víða av tí sterka ágangi, vit finga av lista A. Takk øll somul og gleðlig jól!

Dalur, 10. desbr. 1962.

Nr. 1 og 2 á lista B.

Handlarnir um jóltíðir

Í ár falla jólina soleiðis, at handlarnir kunnu verða opnir bæði sunnudagin 16. desember og tollaksmessudag. Geraðisdagarnir í jólavík kann sum vant vera opið til kl. 9 um kvøldið, og jólaaftan verður afturlatið kl. 2.

HAVNAR DETAILHANDL-
ARAFELAG.

Ítróttur í kavanum

er sunnur. Amboðini fáast hjá okkum.

Skíur í fylgjandi støddum: 150, 170, 180, 190, 200 og 210 cm.

Skístavar ymisk slog, í tveimum støddum.

Sparkarar, 6 fót, 6¾ og 7½.

Róðursletur í tveimum støddum.

Vanligar sletur fleiri slog.

Ísskoytur, fornklæðar, allar vanligar stóddir.

Pf. Thomas Dam & Co.

Tlf. 1404

HEILSOLA — SMÁSOLA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

VIII.

Beint aftan á fundin á Doktoragrund hittast nakrir framtaks-menn umborð á einum skipi hjá Lister & Co., sum liggur við bryggjuna í Havn. Teir skulu tala um ta stóðu, framtaksflokkurin er komin í. Hesir menn høvdu so einst um at senda Dáva-Lukkas og skiparan Jósias niðan til Puntshavn at siga honum, hvat teir hildu um standin í lotuni. Ikki tí teir ventuðu hann at vilja ganga við til nakra broyting ella at viðganga, at nokur endurnýgging var fyrí neyðini, men so høvdu teir tá sagt honum frá, hvat teir hildu, og so kundi tað ikki seinri verða kastað teimum fyrí í Bergmáli, at teir høvdu gingið loynivegir — um so var, teir fóru at gera álvara av at fáa annað skil á.

Hesir menninir sita niðri í kahúttini. — Hetta er skipið, ið Jósias beint nú er komin við úr Skotlandi. Manningin er øll farin í land. So her er fríðaligt, ikki eitt ljóð at hoyra uttan smáskvatlið við skipssíðuna. Eldurin brimar í ovnum, og eitt lítið elljós brennur undir dekknum.

Best sum er hoyrist gongd, varlig fótaferð eftir dekknum, niður gjøgnum stigan, og hurðin inn í kahúttina fer upp. Tað hoyrist tesk og skav. Inn kemur Bjarni Berg, biður gott kvøld, gongur framm at borðinum og sigur við teir, har sita: »Eg havi ein mann her, sum fegin vil koma á tal við tykkum».

»Ein av okkara?» spyr Olgar Morski.

»Ja, tað kunnu vit væl siga tí hann hevur somu atfinningar

111

at standinum í Føroyum, sum vit hava — hóast hann hevur ongantið verið uppi í politikki áður.

»Hvør er tað?»

»Bakka-Hanus».

»Ha, stjórnir fyrí Lister & Co.?« Teir triggir gloa við. »Ja, hví skal hann ikki koma inn. Og so er hetta eisini hansara egna skip, vit sita í».

Bakka-Hanus stjóri kemur inn — hogur, skarpur, loftskotin, nasastórur og opinoygdur. Eitt sindur av gráum hári. Í spolutum langbuksum og gráari posatroyggju, ein illan stavputt í hondini. Hann setir seg fram at borðinum. Bjarni Berg fer aftur í land.

Menn eru fáorðaðir í fyrstuni. Siga eitthvørt um veðurlagið, spyrja stjóran, hvat honum dámar hetta nýggja skipið, hann hevur fingið.

»Ja, nýggja skipið», sigur Bakka-Hanus, »hetta er ikki annað enn eitt gamalt skip. Burturkast frá øðrum. Her hjá okkum, sum fátækt og mótoysi nívir hvørjum manni, byggja vit ikki skip ella bankar. Her hava vit fyrí neyðini at byggja fátækrahús, sinnissjúkahús og fangahús». Hann tekur eitt vaðbein niður undan troyggjuni og heldur fram fyrí teir: »Á hesum træpettinum hongur øll okkara vælferð í dag. Hvussu skal tað vera annað enn hungur og hall?« Hann koyrir vaðbeinið upp undir aftur troyggjuna og setir seg fram á borðið.

Tá koma sendimenninir aftur. Teir vistu av Bakka-Hanus, tí Bjarni Berg hevði hitt teir, tá ið teir komu omanefir.

»Nú, hvat segði Puntshavn, einki gott, veit eg?« spyrja menninir. Dáva-Lukkas skal svara, men aftrar seg og hyggur upp á Bakka-Hanus.

Tá sigur Jósias: »Nei, vit skulu ikki smæðast stjóran. Hann er sum vit, hann er okkara maður.»

Jú, so siga teir frá, at Puntshavn, var ikki á ryggja. Hálfogdar talur, sangur, kravgongur, hurrárop, var tað, ið um ráddi. Hetta